

(המשך מעמוד 15)

כמורה ובולתימובנת. הוסיפה ניבה: "אני רואה שאין לי השפעה עליהם." זה היה ביום ה' ביום השבת נערכה בקולנוע הקטן ביותר בתל-אביב, תכלת, אסיפה של קבוצות-סטודנטים, ביוזמת מאיר פעיל ורון כהן. היה זה כנס מזור ביותר.

ברכרי הפתיחה שלו השמיע פעילי דפתע דברים שלא תאמו את אשר דובר כמה ימים לפני כן אצל אבנרי. הוא קרא להקמת חזית כעצת צביון סוציאליסטי ו"ציוני" (הזמנות זו צירף את המילה "הקומוניסטי" והישראלי למהנה הציוני האדוק).

בדבריו טען שבכלל אין חילוקי-דעות רעיוניים בין מר"י ומק"י, וכי תנועת ה"י עולם הזה היא שפוצצה את החזית מפני שלא הסכימה לתנאי מובן מאליו — ש"הוא, פעילי, יעמוד בראשה.

נראה שביוסיומיים שקדמו לכינוס הגיעו פעילי וחבריו לסיכום עם מק"י. על העמדתו בראש רשימה חדשה של מק"י, כי גם רן כהן וניבה לניר תקפו את תנועת העולם הזה, הציעו למעשה חזית עם מק"י. כהן ולניר ידעו כי ש"ה כבר החליט ברוב מכריע לדחות את עמדתם וללכת להסכם עם מר"י. דבריהם היו, למעשה, פרישה מש"ה. כך נוצרה בכנס אווירה עוינת לתנועת העולם הזה.

כך קמה קבוצת "תכנית-אדום" — איגוד קבוצות-סטודנטים שמאיי לנייה ומיעוט של ש"ה, שקם לי מטרת אחת בלבד — לשמש כסופי למק"י. השבוע, בכינוס שני, אושר קו זה ונכרת הסכם להצטרפות לרשימת מק"י, כשמאיר פעיל עדין מוד בראשה, ושמואל מיקונים אחי ריון. פעולתו הראשונה היתה לחזק את כליה-תיקשורת בהשמעות נגד מר"י.

בכינוס זה הופץ מצע חדש של "שלושת המוסקטירים". הוא מועתק כולו מטיטת אבנרי-צבן (שהיא עצמה העתק כימעט מיר ווליי של טיטות-המצע המקורית של הער לם הזה — כוח חדש) — אך בשינויים מכר רעיים. כך חזרה הנוסחה בדבר התנגדות ל"התנחלות צבאית קבועה", ונפתחה הדלת להיאחזות-נח"ל "זמניות". בסעיף המכריע:

נוסח-אבנרי-צבן: "על הצד הישראלי להצטרף לישראל תימנע מסיפוח כל שטח מוחזק, ושהיא רואה את השטח חים כפי-קודן שעליו תהיה נכונה לוותר תמורת השלום."

נוסח-המוסקטירים הסופי: "יש ראל... תבהיר כי היא מחזיקה בשטחים כ" פי-קודן עליו תהיה נכונה לוותר תמורת שלום ונורמליזציה, וכי אין פניה להתפתחות טוט-טוריאליטית."

נוסח זה השמיט, בצורה מחויי כמת ביותר, את הא היריעה — ויכול להתפרש כנכונות להחזיק שטחים כלשהם — כרוח אבא אבן.

השבוע נראה כי בבחירות יתייצבו שתי רשימות:

- תנועת המרי, עימה כבר התקשרו קבוצת אנשי נס. ש"ה (מילבד רן כהן וני

בה לניר), האופוזיציה של מק"י. עם תזית זו מנהלים כעת משאומתן כמה קבוצות נוספות.

● רשימת מק"י, בתוספת מאיר פעיל ושני אנשי ש"ה, וכמה קבוצות של סטודנטים שמאליים-קיצוניים. רשימה זו תיקר רא "מוקד".

על הבאריקות

שאלה התעלומה: מדוע נקט ה"י רוב של מק"י בכל הטכסיסים האלה? לפי כל המישאלים המוסמכים, רחוקה מק"י כיום מאחוז-החסימה — גם ללוא הפילוג בין הרוב והאופוזיציה. מק"י כולה זוכה במישאלים בין 0.4% ל-0.7%, בשעה שתנועת העולם הזה זוכה במישאלים בשני מנדאטים. (בבחירות האחרונות עברה מק"י בקושי את ה-1%, הודות להנהגתו של סנה. אחרי שעתיוני-הימין פתחו במסע נלהב להצלחתו וקראו בגלוי לבוחרים ימניים לר" אוג לכך שייכנס לכנסת).

מכל הבחירות, היה כדאי למק"י להיכנס לכנסת ברשימה משותפת כוללת, שבראשה יעמוד איש תנועת העולם הזה. כצורה זו היתה

אישי-ש"ה פתר דלת פתוחה

כניסתה לכנסת בטוחה. ברשימה נפרדת, שתיתקל בכל הדיעות ה"י מסורתיות הרותות עדיין בציבור נגד מק"י, ושבראשה עומד אדם שאינו ידוע ברבים, אין לה סיכוי לכך.

ההסבר ההגיוני היחיד הוא שמק"י אינה רוצה לשרוף את גשריה אל המערך ואל

ההסכם שנחתם בשבוע שעבר קובע הליכה משותפת לבחירות בהסתדרות תוך מגמה ללכת יחד גם לבחירות ל"כנסת. הפרטים לגבי הרשימה לכנסת הושארו פתוחים, עד שיתבהר הרכב ה"י כוחות. בהסתדרות תיקרא הרשימה "מרי וחזית השמאל".

מישרד-החוץ, התומך בפעולותיה בחו"ל — ושהליכה משותפת עם תנועת העולם הזה, וביחוד בראשות אבנרי, תביא ל"שריפת הגשרים האלה. הליכה נפרדת של מק"י, לעומת זאת, תשמח את לב ראשי המערך. לפני שלוש שנים הכריזה גולדה מאיר מעל במת הכנסת שהיא "מוכנה לעלות על הבאריקות" כדי לגרש את אבנרי מן הכנסת. מאז עודד המערך את פרישת שלום כהן ו"דאג למימונו, וחוקק את חוק בדר"עופר. רבים חששו כי בקלחת שיחות האי-חוד, פעלה גם יד סמוייה לפיצוץ ההידיב-רות. ב"ב-1965 דאג מי שדאג להופעת-הנפל של אייבי נתן בבחירות, ובכך גזל את ה"מנדט השני מרשימת העולם הזה (היו חס"רים לכך פחות מאלף קולות). ב"ב-1969 היו שמעו הליכה משותפת של אנשי נס עם

מק"יסט טיימלכאום גשרים פתוחים

העולם הזה, וכך הביאו לאובדן 5138 קולות של שוחרי-שלום. ראשי רשימת-נס עצמם, שפעילי בתוספת, הסיקו מכך את ה"לקח — ופעלו השנה יותר מכל גוף אחר למניעת פיצוץ דומה.

ואכן, שיקול זה היה ברור מראש. ב"אחת השיחות הראשונות עם ש"ה נשאל אבנרי על-ידי רן כהן מדוע הוא דוגל בצירוף מק"י לחזית המשותפת. הסביר אבנרי: "למק"י אין סיכוי לעבור את אחוז-החסימה. אם תופיע לבר, תגרם לביזבוז כעשרת אלפים קולות של שוחרי-שלום. צריכים למנוע זאת. אפילו אם הדבר יביא לבריחת כמה קולות אחרים."

ברוח זו נעשה גם השבוע נסיון נוסף למצוא בסיס משותף. למרות שמק"י כבר פתחה במסע-השמעות וטענה שכל אנשי ש"ה מלבד כהן ולניר הם, "החלק הלא-ציוני של ש"ה", שאסתר וילנסקה, "הול" כת לר"ח" ושמרי "מקבל את התכתיב הערבי", נערכה פגישה נוספת. אנשי מרי הודיעו בה כי הם מוכנים גם כיום לכך שאנשי מק"י יצטרפו למרי — בתנאי שיקבלו את הקו האופוזיציוני החד-משמעי בענייני שלום וסיפוח.

אלטרנטיבה לוחמה

צרה היא, כמובן, שבניגוד ליוזם ר"י מה המקורית של אבנרי לפני שלוש שנים, מתנהלים כיום כל המהלכים האלה באווירה של בחירות, כששאיפות אישיות וטכסיס-יבחירות משבשים את המהלכים. אולם היוזמה להקמת תנועת המרי אינה קשורה בבחירות. היא התחילה ב"ב-1965, חודשה ב"ב-1970, קיבלה תנופה בחדושים ה"י אחרונים והביאה להתרחבות ראשונה של המחנה.

מאמץ זה לא יסתיים ביום ה"י בחירות לכנסת השמינית — אלא להיפך.

יהיה מיספר הרשימות בבחירות אלה כפי שיהיה — התנופה לאיחוד גוברת, ו"היא תימשך. הרעיון להקמת מחנה אופוזיציוני מאוחד ולוחם, שייאבק למען הש"לום, הדמוקרטיה והצדק הסוציאלי, עונה על צורך חיוני ביותר המדינית הישראלי-לית. הוא דרוש כאלטרנטיבה לקו השלילי-טון — תחילה אלטרנטיבה רעיונית, ולאחר מכן כגרעין לאלטרנטיבה פוליטית. יהיה זה מסע של שנים.

המסע אל היעד הזה התקדם, בשבועות האחרונים, בכמה פסגות השיחות.

במאי צעיר הע"י

להשמיע על הבימה

כמה אמיתות, המזשמעות

תמיד רק בחשאי - וגרם

לסערה נוראה

שאלה: נראה שאתה די מסמפט את השאיפות הלאומיות של ערביי מזרח ירושלים. האם היית עוזר להם להגשים את השאיפות הלאומיות שלהם?

תשובה: באיזו צורה?

שאלה: בכל צורה, אולי תגיד לי אתה באיזו צורה?

תשובה: כיום אני לא רואה צורה חוץ ממאבקים פוליטיים... חוץ מפעולות שיכולה לחזק בהם את התודעה של הכרה בזכויות הלאומיות של העם הפלסטיני.

שאלה: אם הפעילות הפוליטית לא היתה עוזרת, היית מוכן לעזור להם ב"פעילות מסוג אחר גם כן?

תשובה: כיום לא. כי כיום זו התי-אבדות.

שאלה: ואם זה לא היה התאבדות?

תשובה: אם זה לא היה התאבדות,

שאלה: גם בפעילות טרוריסטית?

תשובה: טוב שלא אמרתי את השם שלי. אני לא רוצה להסתבך.

זהו בערך — הנוסח המדויק היה מוקד לט ועבר כמה ניסוחים והדפסות — הקטע המפורסם ביותר בתיאטרון הישראלי ה"שבוע — קטע שגרם לסערה ברחבי הארץ.

אלא שקרוב לוודאי שאיש לא ישמע אותו שוב על הבמה. בשלב זה הוחלט לקצץ אותו מהצגת עיר אחת של להקת החאן הירושלמי.

מנהל החאן, תמר שכטרמן-גרוסמן — בתו של אברהם שכטרמן, מוזהק הרביזיוניסטים — מנסה לצבוע את ה"חיים בורודו", לא קרה שום דבר. זו סתם סערה בכוס מים. מותר לכל תיאטרון לעשות הצגות-הרצה ואחר ל"עדן ולשפץ אותן".

מייק אלפרדס, במאי ההצגה המסעירה, פחות מאושר. טוען הוא: "אמנם לא הורו לי מה לעשות, אבל רמזו לי: לקצץ".

ואילו מחברי המחזה — או ליתר דיוק, אלה שסיפקו את חומרי-הגלם, העיתונאים מתי גולד ודן מרגלית זועקים חמס, מת"נפלים בשצף-קצף על אלפרדס והנהלת החאן גם יחד.

הקטע

הנורא ביותר

הנהלה לא מצאה זמן לראות את ההצגה — עד לשערוריה. "טען מרגלית: "ההצגה מסלפת כל מה ש"כתבנו, זו הסתה פרועה, עירבוב מין עם פוליטיקה. זה לא יעבור בצורה זו!" "הראיון עם הסטודנט — זה עוד שום דבר." — טען מחן גולן.

הראיון עם הסטודנט היה רק הסימן למשבר. מי שעזב, למעשה, ראשון את האולם בהצגת מוצאי-שבת היה מרגלית עצמו לפי עדותו הוא.

למחרת נערכה הצגה נוספת — בלי הראיון הזה. ביום השני כבר לא נערכה הצגה כלל.

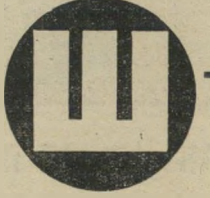
טען מייק אלפרדס: "ויתרתי על הקטע הזה לא משום שהוא הנורא ביותר בכל ההצגה, ולא משום שהוא פוגע יותר מאחרים. פרופ' ידן ו"ר אלדד אף לא הגיעו לשיאו של הקטע, המדבר על עניין הטרוריסטים. הם פשוט יצאו קודם. לדעתי ישנם קטעים חריפים הרבה יותר. אבל אפילו כך, לדעתי, המחזה לא חריף מספיק. בישראל מפחדים מ"דברים חריפים."

צנזורה

מוסווית

אחד לא מפחד מבעיות אקטואליות וקונטרברסליות "ה"י היה תמר שכטרמן, הוועד המנהל לא מנסה להיות צנוור".

לא, בכלל לא. בישראל לא קיימת

מרי וחזית השמאל המחנה הרדיקלי הישראלי חזית השמאל הסוציאליסטי

חבר הוועד-הפועל של ההסתדרות ביום ג' 31.7.73 בשעה 20.30 בבית אלינג, רח"א אילת 27, קרית מוצקין.

שבט 4.8.73 בשעה 11.00 בבוקר פיקניק ארצי ביער בן-שמון

פרטים נוספים בגליון הבא ובמודעות בעיתונות. לקביעת פגישות נוספות, הוגי בית ופגישות מקומיות. להגשת רשימות למועצות הפועלים — התקשרו למטה הבחירות.

משרדי מטה הבחירות הארצי של מרי וחזית השמאל ברח' ברכוכבא 71 תל-אביב, טלפונים: 283288/9 — 283150